RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 102.304 van 21 december 2001
in de zaak A. 95.524/VII-22.758

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. MEULEMANS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 14 september 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 augustus 2000 waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk werd verklaard en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, beide aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 augustus 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag toepassing vraagt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 9 november 1999. Zij was in het bezit van een XXX paspoort dat voorzien was van een geldig visum. Zij werd toegelaten tot het verblijf tot 16 februari 2000.

Op 14 februari diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf met toepassing van artikel 9 lid 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.2. Op 3 augustus 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarin deze aanvraag onontvankelijk werd verklaard. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

> "De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art. 9, § 3 zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging.
> Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten: kan niet terugkeren naar thuisland gezien haar ouderdom en gezondheidsproblemen, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen. De ernst van de medische toestand wordt immers niet aangetoond, en betrokkene heeft bewezen dat zij kan reizen aangezien zij naar België gereisd is.
> Bovendien werd er tijdens het legaal verblijf geen gelegaliseerd bewijs voorgelegd dat betrokkene geen familie meer heeft in (haar) thuisland en de solvabiliteit van de garant werd niet bewezen.".

Dit is de eerste bestreden beslissing;

1.3. Op 3 augustus 2000 gaf de minister van Binnenlandse Zaken aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel is als volgt gemotiveerd:

"- Wet van 15 december 1980, artikel 7, eerste lid, 2°: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.
- Regelmatig verblijf verstreken sedert 16.02.2000.".

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel uiteenzet, dat als volgt werd opgesteld:

"A. Schending van de materiële motiveringsplicht
Aangezien de beslissing moet steun vinden in de gegevens van het dossier;
Dat zulks manifest niet het geval (is) daar alle vereiste bewijzen werden overgemaakt bij het verzoekschrift 9§3 van de Wet van 15 december 1980;
1) de ernstige medische toestand:
Verzoekster heeft aangetoond dat zij klachten heeft van uncarthrose, spondylartyhrose, bilaterale gonartrose, ... m.a.w. hartproblemen en ernstige artrose wat blijkt uit het medisch attest van dr. Paul Moeremans uit Mechelen. (administratief dossier). Zij is voor deze aandoeningen zelfs in behandeling sedert januari 2000 bij dr. Mertens uit Heffen (stuk 3);
Verzoekster is inderdaad naar België gekomen met het vliegtuig doch na een winterverblijf in België hebben deze medische problemen een ernstige evolutie gekend. Er mag niet vergeten worden dat verzoekster 66 jaar is en steeds het warme klimaat gewoon was; Het gaat dan ook niet op te beweren dat wanneer zij tot hier is geraakt zij thans probleemloos kan terugkeren naar het land van herkomst om de aanvraag gezinshereniging te doen;
2) het administratief attest afgeleverd door het Consulaat
(zie administratief dossier) bewijst dat verzoekster geen personen meer heeft in XXX die haar ten laste kunnen nemen. Dit attest werd afgestempeld. Na telefonisch(e) contacten door de raadsman van verzoekster met de Dienst Vreemdelingenzaken werd gesteld dat dit attest diende gelegaliseerd te worden om misbruiken te vermijden;
Verzoekster merkt op dat zij meende dat door het aanbrengen van de rode stempel het attest was gelegaliseerd.
Vandaar werd niet gereageerd door verzoekster op de oproep van de Dienst Vreemdelingenzaken om een gelegaliseerd attest binnen te brengen.
Zo het gelegaliseerd attest was bijgevoegd zou volgens het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, het verzoek tot machtiging tot verblijf toegestaan geweest zijn;
Verzoekster kan nergens terugvinden in artikel 9, § 3 van de Vreemdelingenwet dat zulk attest dient gelegaliseerd te worden;
Verzoekster stelt dat zolang het bewijs niet is geleverd dat het attest vals zou zijn dient aangenomen te worden dat het om een echt stuk gaat;
Verzoekster heeft ondertussen de nodige stappen ondernomen om het attest te laten legaliseren en zal dit ten spoedigste aan de Dienst Vreemdelingenzaken en aan de Raad van State overmaken;
3) Bewijs van solvabiliteit van zoon XXX
Verzoekster merkt op dat zij in haar verzoekschrift overeenkomstig artikel 9, al. 3 van de Vreemdelingenwet en deel 1 van de omzendbrief van 15/1/98 zorgvuldig heeft gesteld dat haar zoon over een vast arbeidscontract beschikt bij bakker P. V. uit M.; Verzoekster heeft ook een kopij van het arbeidscontract bijgevoegd en de loonfiche (zie

administratief dossier). Verzoekster brengt volledigheidshalve nog het bewijs voor dat haar zoon bij V. werkt sinds 1993 en zij zeer tevreden zijn over deze man (zie stuk 4);

De zoon van verzoekster verdient gemiddeld 55 000 fr. per maand (zie ook recente loonfiche - stuk 4) waaruit blijkt dat hij voldoende solvabel is.

B. Redelijkheidsbeginsel

Verzoekster toont aan dat zij ernstige middelen heeft om de aanvraag tot machtiging tot verblijf in België toe te staan;

Het is niet redelijk van de Dienst Vreemdelingenzaken dat enkel omwille van het ontbreken van het gelegaliseerd bewijs van het administratief attest van het Consulaat de aanvraag wordt afgewezen;

Verzoekster is 66 jaar en heeft te kampen met ernstige gezondheids- en ouderdomsverschijnselen;

Zij heeft bovendien geen familie meer in XXX die haar zouden kunnen steunen bij de aanvraag van het visum gezinshereniging (D). Verzoekster kan zelfs niet met de wagen rijden;

De zoon van verzoekster heeft vast werk en kan onmogelijk zijn gehandicapt kind alleen laten ten laste van zijn echtgenote om verzoekster mee te begeleiden naar XXX met het risico van een ernstige hartaanval voor verzoekster;

De vraag tot verblijf in België is derhalve gegrond;

C. Schending van art 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Verzoekster merkt op dat nergens in artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 is voorzien dat alle attesten dienen gelegaliseerd te zijn;

Daarenboven kan verzoekster niet worden verweten dat zij niet de draagwijdte kent van "legalisatie" gezien haar leeftijd;

Ook wordt in artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 niet verwezen naar het OB van 17/02/93 (B.S. van 16/03/93);

D. Schending van artikel 8 van het EVRM

Verzoekster stelt dat zij recht heeft op eerbiediging van het gezinsleven (artikel 8 EVRM) en dat een verwijdering in huidige toestand een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM

Zie RvSt. Arr. Nr. 26 932 van 23/09/86, nr. 26 933 van 25/09/86, R.W. 1986-87, 2854.";

Overwegende dat de verzoekende partij voorhoudt dat zij haar gezondheidsproblemen heeft aangetoond, dat zij inderdaad met het vliegtuig naar België is gekomen doch dat haar gezondheidstoestand is verslechterd na een winterverblijf in België; dat men volgens de verzoekende partij niet uit het oog mag verliezen dat zij 66 jaar is en steeds het warme klimaat gewoon was;

Overwegende dat de verzoekende partij in concreto niet aantoont in welke mate haar gezondheidstoestand zodanig verslechterd is dat zij geen reis meer kan maken naar haar land van herkomst; dat op grond van de stukken van het dossier de minister in alle redelijkheid kon vaststellen dat het betrokken motief geen buitengewone omstandigheid vormt zoals voorzien door artikel 9, lid 3, van de Vreemdelingenwet; dat de door de minister gegeven motivering de beslissing draagt;

2.2. Overwegende dat voormeld motief op zichzelf de onontvankelijkheidsbeslissing ondersteunde; dat de andere motieven (geen gelegaliseerd bewijs dat betrokkene geen familie meer heeft in het land van herkomst geen bewijs betreffende de solvabiliteit van de garant) ten overvloede werden vermeld; dat de kritiek die de verzoekende partij terzake formuleert betrekking heeft op "overtollige motieven" en derhalve niet dienstig kan worden aangevoerd;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij eveneens artikel 8 E.V.R.M. geschonden acht; dat zij echter niet uiteenzet waarom haar eventuele verwijdering een schending zou uitmaken van haar recht op eerbiediging van het gezinsleven; dat het middel, wat dit onderdeel betreft, niet kan worden aangenomen;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. JOLIE. **E. BREWAEYS.**